

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 9C/81/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414205994
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2025:6414205994.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Igorom Valentom v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. B. XXX/XX, XXX XX D., proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XXX, XXX XX E., zastúpený v konaní: Lion Law Partners, s.r.o., IČO: 36 862 461, so sídlom Komenského 14A, 974 01 Banská Bystrica, o žalobe na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov prikazuje do výlučného vlastníctva žalovaného:

- obývaciu stenu v zostatkovej hodnote 350,- Eur,
- sedáciu súpravu v zostatkovej hodnote 300,- Eur,
- kuchynský stôl a štyri kusy stoličky v zostatkovej hodnote 270,- Eur,
- nábytok v detskej izbe v zostatkovej hodnote 260,- Eur,
- 2 kusy postele v detskej izbe v zostatkovej hodnote 170,- Eur,
- práčka v zostatkovej hodnote 300,- Eur,
- manželská posteľ v zostatkovej hodnote 270,- Eur,
- hnutelné veci spolu v hodnote 1.920,- Eur.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi na vyrovnanie podielov sumu vo výške 20.035,76 Eur v lehote 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žiadna zo strán sporu n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, ktorú žalobkyňa podala na tunajší súd dňa 19.05.2014 sa voči žalovanému domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva s tým, že strany sporu sa o vyporiadani zániknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedohodli. Žalobkyňa špecifikovala masu bezpodielového spoluvlastníctva tak, že do tejto patrí rodinný dom č. súpisné 233 na CKN parc. č. XXX/X vedený pre k. ú. E. v hodnote 102.730,-, tiež pozemkové nehnuteľnosti CKN par. č. XXX/X záhrady o výmere 856 m², CKN parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 116 m² a CKN parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 84 m², všetky vedené pre k. ú. Orovnica, hnutelné veci v zostatkovej hodnote 1.920,- Eur s tým, že zostatok hypotekárneho úveru z úverovej zmluvy číslo 236294697930 vo Wüstenrot stavebná sporiteľňa bol uhradený žalovaným jednorazovým vkladom vo výške 9.129,32 Eur a podľa žalobkyne ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva neexistoval. Na zdôvodnenie žalobkyňa uviedla, že rodinný dom číslo súpisné 233, ako

i príslušné nehnuteľnosti CKN parc. č. XXX/X záhrada, CKN parc. č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie, CKN parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvorie patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keďže boli nadobudnuté v čase trvania manželstva žalobkyne a žalovaného.

2. Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 12C/83/2014 – 414 dňa 06.09.2018 tak, že určil, že z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného hnuťelné veci v hodnote 1.920,- Eur a uložil žalovanému povinnosť na vyrovnanie zaplatiť žalobkyňu sumu 15.163,- Eur a súčasne rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Na odvolanie žalobkyne a aj žalovaného Krajský súd Banská Bystrica rozsudkom sp. zn. 12Co/11/2019 – 514 zo dňa 25.06.2020 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že vysporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov spôsobom, že do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal hnuťelné veci spolu v zostatkovej hodnote 1.920,- Eur, do výlučného vlastníctva žalobkyne zostatok na účte v G. G. číslo účtu 0412971196 v sume 239,73 Eur a súčasne uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyňu na vyrovnanie podielov sumu 47.589,135,- Eur v lehote 90 dní od právoplatnosti rozhodnutia a uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyňu náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 74 % trov konania.

4. Na dovolanie žalovaného voči rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica č. k.12Co/11/2019 – 514 zo dňa 25.06.2020 v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 12C/83/2014 – 412 zo dňa 06.09.2018 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Cdo/121/2022 – 674 zo dňa 11.10.2023 rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25.06.2020 sp. zn. 12Co/11/2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici následne uznesením sp. zn. 12Co/2/2023 – 691 zo dňa 30.12.2024 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že súčasne uložil povinnosť súdu prvej inštancie opätovne vec prejednať, zopakovať vykonané dokazovanie výsluchom svedkov, zamerať sa v odôvodnení na posúdenie skutkového stavu ohľadom tvrdení strán sporu vrátane ich argumentácie aj v odvolacom konaní s tým, že z odôvodnenia rozsudku musí byť zrejmé, čo všetko podľa zistenia súdu je predmetom BSM, najmä u sporných položiek. Rozsudok musí byť náležitým spôsobom odôvodnený aj vo vzťahu k rozdeleniu vecí z hľadiska určenia podielov, prípadného vyrovnania a musí byť z neho zrejmé ako súd dospel k sume, ktorú je povinný jeden z účastníkov zaplatiť na vyrovnanie podielu druhému, a to tak, že výpočet musí byť urobený prehľadne, aby umožňoval posúdenie jeho správnosti.

6. Po vrátení spisu odvolacím súdom uznesením Krajského súdu Banská Bystrica 12Co/2/2023 zo dňa 30.12.2024 súd už vykonané dokazovanie doplnil opätovne o výsluch žalovaného, znovu realizoval výsluch svedkov H. B., I. C., oboznámil sa s listinnými dôkazmi, ako tieto boli predložené stranami sporu a tiež so znaleckým posudkom predloženým žalovaným pod číslom XX/XXXX, ktorý vypracoval J. I. K. znalec v odbore stavebníctvo dňa 31.08.2025 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

7. Žalobkyňa a žalobca uzatvorili manželstvo dňa 28.09.2002, ktoré manželstvo bolo rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 9P/40/2013 – 51 zo dňa 09.07.2013 rozvedené. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.08.2013. Počas trvania manželstva nedošlo k zrušeniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len BSM) a taktiež počas trvania manželstva nebol rozsah BSM zúžený.

Sporným v konaní medzi žalobkyňou a žalovaným nebolo, že počas trvania manželstva nadobudli strany sporu do režimu BSM hnuťelné veci, ktoré žalobkyňa označila a špecifikovala ako obývacia stena, sedacia súprava, detská izba, kuchynský stôl a štyri kusy stoličiek, dve postele v detskej izbe, manželská posteľ a práčka, pričom nebola sporná medzi stranami sporu ani hodnota hnuťelných vecí v sume 1.920,- Eur.

V konaní nebolo sporným tiež to, že strany sporu počas trvania manželstva titulom úveru nadobudli spoločný záväzok vo vzťahu k Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a. s. vo výške 21.245,- Eur, (640.000,- Sk) a takýto záväzok bol vyrovnaný jednorazovým vkladom dňa 15.07.2013 v rozsahu 9.129,32 Eur.

Sporným v konaní medzi stranami bolo vyriešenie otázky, či nehnuteľnosť rodinný dom súpisné číslo 233 spolu s pozemkovými nehnuteľnosťami CKN parc. č. 251/1, 251/2, 251/3 všetky zapísané na LV č.

XXXX pre k. ú. E. patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, resp. nie. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že predmetné nehnuteľnosti boli nadobudnuté počas trvania manželstva strán sporu, žalovaný uvádzal, že pozemkové nehnuteľnosti nadobudol do svojho výlučného vlastníctva titulom darovacej zmluvy od I. L. a rodinný dom číslo súpisné 233 financoval výlučne z prostriedkov, ktoré predstavovali jeho majetok. Spornými v konaní boli tiež otázky nadobudnutia motorového vozidla Škoda Felicia, resp. hodnota tohto motorového vozidla (500,- Eur) a tiež suma, ktorú ako vklad vo výške 6.000,- Eur, poskytla žalobkyňa dňa 28.02.2014 titulom výplaty zálohy na kúpnu cenu bytu, s tým či tento majetok patrí, resp. nepatrí do režimu BSM. V konaní boli tiež sporné otázky vynakladania finančných prostriedkov zo strany žalovaného, o ktorých žalovaný tvrdil, že tieto získal titulom pôžičiek a následne tieto uhradil výlučne z vlastných finančných prostriedkov a tiež to, či finančné prostriedky, ktoré podľa tvrdení žalovaného nadobudol titulom dedenia vo výške 27.000,- Eur a titulom výplaty 40.479,44 Eur z titulu bolestného sťaženia spoločenského uplatnenia vyplatené žalovaným boli použité na výstavbu rodinného domu, resp. nie. Spornou medzi stranami sporu bola tiež skutočnosť, či žalovaný vynaložil z výlučných vlastných finančných prostriedkov sumu 2.000,- Eur na výstavbu základov rodinného domu.

Spornou v konaní sa stala tiež otázka hodnoty vyporiadavanej nehnuteľnosti (stavby rodinného domu číslo súpisné 233 umiestnenej na CKN parc. č. XXX/X pre k. ú. E.), ktorú skutočnosť namietala v konaní žalobkyňa po tom, ako bola vec odvolacím súdom vrátená tunajšiemu súdu na nové rozhodnutie.

8. Z listinných dôkazov, tak ako tieto v rámci konania predložili žalobkyňa i žalovaný mal súd jednoznačne za to, že v zmysle výpisu z LV č. XXX zo dňa 14.03.2013 bol rodinný dom súpisné číslo XXX nachádzajúci sa na CKN parc. č. XXX/X, ako i CKN parc. č. XXX/X, XXX/X M. XXX/X zapísané na výlučného vlastníka v podiele 1/1 pre žalovaného.

Podľa výpisu LV č. XXXX zo dňa 25.09.2014 rodinný dom číslo súpisné 233 nachádzajúci sa na CKN parc. č. XXX/X, ako i príslušené pozemkové nehnuteľnosti CKN parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/X titulom kúpnej zmluvy zo dňa 28.08.2013 nadobudol do výlučného vlastníctva vlastníka I. C.. Zmluvu zo dňa 10.08.2016, ktorej vklad bol povolený pod V 985/2016 došlo k prevodu vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam z vlastníka I. C. titulom uzavretej darovacej zmluvy na osobu žalovaného. Z darovacej zmluvy uzavretej dňa 22.10.2014, kde darcom bola osoba I. L. bola pre žalovaného darovaná nehnuteľnosť CKN parc. č. XXX pre k. ú. E. záhrada o výmere 2269 m² a z predloženej kúpnej a darovacej zmluvy zo dňa 03.05.2010 je zrejme, že žalovaný ako predávajúci a osoby I. B. (brat žalovaného) spolu s manželkou I. B. ako kupujúci previedol zmluvou nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. E. zapísané na LV č. XXXX, a to CKN parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria, CKN parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria, CKN parc. XXX/XX trávnaté porasty a rodinný dom súpisné číslo XXX N. G. N. O. P. F. XXX/X za kúpnu cenu 27.000,- Eur, ktorá bola vyplatená žalovanému ako predávajúcemu v hotovosti z prostriedkov poskytnutých Slovenskou sporiteľňou titulom hypotekárneho úveru.

Z predloženého kolaudačného rozhodnutia zo dňa 13.02.2012 je zrejme, že E. E. v konaní pod číslom R2012/000056KR-1/2012 povolila užívanie stavby „novostavba rodinného domu“ v k. ú. E. na pozemku CKN 251/2 pre osobu žalovaného A. B..

9. Zo všetkých týchto listinných dôkazov mal súd jednoznačne potom za preukázané, že stavba rodinný dom číslo súpisné 233 nachádzajúca sa na parcele číslo XXX/X pre katastrálne územie E. zapísaná na LV č. XXXX patrí do BSM, keďže takáto stavba bola nadobudnutá stranami sporu počas trvania ich manželstva, ktoré manželstvo trvalo odo dňa 28.09.2002 do dňa právoplatnosti jeho rozvodu, t. j. 27.08.2013, a to napriek tej skutočnosti, že evidenčný charakter zaznamenaný v Katastri nehnuteľností svedčí zápisom vlastníckeho práva výlučne pre žalovaného.

10. Samotné strany sporu deklarovali, že rodinný dom ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva nebol dokončený (neúplná omietka) a tiež z výpovede strán sporu vyplynulo, že vybudovanie základovej dosky pre rodinný dom realizoval a investoval v rozsahu sumy 2.000,- Eur žalovaný z výlučných finančných prostriedkov, ktoré mal nasporené a nadobudol tieto v čase pred uzavretím manželstva v období rokov 1996 do roku 2002.

11. Pozemkové nehnuteľnosti CKN parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 856 m², CKN parc. č. XXX/X o výmere 116 m² zastavané plochy a nádvoria a CKN parc. č. XXX/X záhrada o výmere 84 m² všetky zapísané pre katastrálne územie E. nadobudol do výlučného vlastníctva titulom uzavretej darovacej zmluvy zo dňa 22.10.2004 od darcu I. L. žalovaný. Darca bol v konaní vypočutý ako svedok, potvrdil, že predmetné nehnuteľnosti bezodplatne daroval žalovanému s argumentáciou,

že tieto boli prakticky bez akejkoľvek hodnoty a keďže žalobkyňa nepreukázala v konaní svoje tvrdenia o tom, že za takéto pozemkové nehnuteľnosti boli poskytnuté darcovi finančné prostriedky z prostriedkov BSM ako to v konaní tvrdila, súd predmetné pozemkové nehnuteľnosti nezaradil do masy zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

12. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, ktorá vo svojich výpovediach, ktoré učinila na pojednávaniach pred tunajším súdom do roku 2018 (následne napriek riadne doručeným predvolaniam sa pojednávani pred súdom nezúčastňovala, svoju neúčasť vždy ospravedlnila) uvádzala, že rodinný dom bol vystavaný počas trvania manželstva so žalovaným zo spoločných finančných prostriedkov a nie z prostriedkov výlučne patriacich žalovanému. Nespochybňovala skutočnosť, že počas trvania manželstva žalovaný zabezpečoval finančne rodinu, keďže bola na materských dovolenkách. Vypovedala, že finančné prostriedky nadobudnuté počas trvania manželstva však patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, preto bola v domnení, že i rodinný dom, ako i príslušie pozemkové nehnuteľnosti patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vyjadrila sa tiež k financovaniu výstavby rodinného domu tak, že v roku 2005 získali strany sporu úver z Wüstenrot stavebnej sporiteľni, a. s., ktorý čerpali v rozsahu v tom čase pred zavedením meny Euro vo výške 640.000,- Sk a finančné prostriedky boli investované do stavby, ktorá bola prakticky dokončená v auguste roku 2010, kedy dom reálne začali i užívať. Neskôr podľa žalobkyne boli realizované ostatné úpravy v období rokov 2010 až 2013. Žalobkyňa nespochybňovala tvrdenia žalovaného o tom, že mu boli poskytnuté finančné prostriedky z titulu dedičstva, uvádzala sumu 15.000,- Eur. Súčasne uviedla, že táto suma nebola použitá na výstavbu rodinného domu, ale na nákup motorového vozidla. Ďalej sa vyjadrila k tvrdeniam žalovaného o tom, že mu boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré predstavovali výplatu z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, avšak nevedela presne uviesť ich výšku. Označila len sumu 17.000,- Eur, ktoré prevzala a žalovanému aj odovzdala. Žalobkyňa sa od roku 2024 nezúčastnila ani jedného súdneho pojednávania, no v písomných podaniach doručených súdu zdôrazňovala dĺžku a trvanie súdneho sporu. Poukazovala na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Co/11/2019 zo dňa 25.06.2020, ktorým odvolací súd zmenil pôvodné rozhodnutie tunajšieho súdu a takéto rozhodnutie považovala za správne a žiadala, aby súd opakovane vo veci identicky rozhodol. Žalobkyňa v podaní zo dňa 03.06.2025 namietala tiež hodnotu nehnuteľnosti, ktorá bola určená znaleckým posudkom nachádzajúcim sa v spise v roku 2013, a to vzhľadom na odstup času kedy bol takýto posudok vyhotovený.

13. Žalovaný v konaní tvrdil, že ako stavba, tak i pozemkové nehnuteľnosti nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, zdôraznil, že pozemkové nehnuteľnosti nadobudol darom od darcu I. L. a rodinný dom číslo súpisné 233 síce bol vybudovaný v čase trvania manželstva so žalobkyňou, avšak z výlučných finančných prostriedkov v jeho vlastníctve. Žalovaný zdôraznil, že titulom dedičstva získal sumu 27.000,- Eur a zdôraznil tiež to, že titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia mu bola vyplatená celková suma 40.479,44 Eur, ktoré finančné prostriedky použil na výstavbu rodinného domu. Vypovedal tiež, že z výlučných vlastných finančných prostriedkov v rozsahu 2.000,- Eur, ktoré získal a nadobudol titulom sporenia v období rokov 1996 až do uzavretia manželstva, t. j. 28.09.2022 financoval vybudovanie základovej dosky rodinného domu. Žalovaný namietal tvrdenia žalobkyne o tom, že finančné prostriedky získané titulom vyplatenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia neboli použité na výstavbu rodinného domu ale na kúpu motorových vozidiel ako to tvrdila žalobkyňa. Naopak tvrdil, že suma 6.000,- Eur, ktorú poskytla žalobkyňa ako zálohu na kúpu bytu po rozvoде manželstva patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keďže žalobkyňa takouto sumou nedisponovala.

14. V rámci dokazovania okrem listinných dôkazov súd v konaní vypočul aj svedkov, pričom svedka H. B. a svedka I. C. vypočul v konaní opakovane.

15. Práve z dôvodu preukazovania skutkových tvrdení strán sporu o tom, že príslušie pozemkové nehnuteľnosti k rodinnému domu, ako i samotná pozemková nehnuteľnosť, na ktorej sa rodinný dom číslo súpisné 233 v k. ú. E. nachádza boli darované žalovanému darcom I. L., súd v konaní tohto vypočul ako svedka. Vo svojej svedeckej výpovedi svedok L. uviedol, že pozemkovú nehnuteľnosť pod rodinným domom žalovanému daroval. Uviedol tiež dôvod prečo tak učinil, t. j., že v tom období nadobudol ďalšie nehnuteľnosti po rodičoch, ozrejmil, že darovaný pozemok pre žalovaného bol nehodnotný, zdôraznil, že ešte jeho otec a otec žalovaného sa dohodli takýmto spôsobom a súčasne sa vyjadril svedok k tomu, že za darované nehnuteľnosti neobdržal žiadnu finančnú náhradu od obdarovaného.

16. V konaní súd ako svedka vypočul A. A., ktorý uviedol, že je strýkom žalobkyne a súčasne vypovedal, že žalobkyňu v mesiaci február 2014 zapožičal sumu 6.000,- Eur a to tak, že finančné prostriedky jej fyzicky odovzdal do ruky. Svedok vysvetlil, že takýmito finančnými prostriedkami disponoval a mal ich uložené doma. Súčasne vypovedal, ako sa dohodol so žalobkyňou na vrátení týchto finančných prostriedkov, ktoré boli pôžičkou. Vypovedal tiež, že mal vedomosť o tom, že žalobkyňa mala finančné problémy, uviedol, že vedel na aký účel finančné prostriedky potrebuje a súčasne vypovedal, že žalobkyňa mu z poskytnutej pôžičky vrátila sumu 2.500,- Eur. Svedok sa vyjadril tiež k tomu, akým spôsobom nadobudol finančné prostriedky, ktoré zapožičal žalobkyňu a uvádzal, že v minulosti pracoval v zahraničí, neskôr podnikal a aktuálne je na starobnom dôchodku. Uviedol tiež, že finančné prostriedky získal aj z predaja rodinného domu, ktorý dedil po svojom otcovi a tiež uviedol, že medzi žalobkyňou a ním nebola vyhotovená žiadna zmluva o pôžičke.

17. Svedok I. A. (brat žalobkyne) vypovedal akým spôsobom nadobudol motorové vozidlo značky Škoda Felicia. Vysvetlil, že motorové vozidlo kúpil prostredníctvom inzerátu na internete, kúpnu cenu za toto motorové vozidlo vyplatila žalobkyňa vo výške 500,- Eur, ktoré jej ihneď vrátil. Všetky záležitosti súvisiace s kúpou motorového vozidla zabezpečovala žalobkyňa z dôvodu jeho zaneprázdnenosti a svedok tiež uviedol, že motorové vozidlo sám používal, neskôr ho zapožičal sestre a neskôr vozidlo užívala jeho ďalšia sestra.

18. Svedkyňa, ktorú súd v konaní vypočul Q. B. sa vyjadrovala k tomu, že ako účtovníčka informovala ohľadom výplaty daňového bonusu žalobkyňu, a to z dôvodu, že žalobkyňa mala záujem nadobudnúť motorové vozidlo. Svedkyňa uviedla, že zabezpečila a vystavila doklad faktúru na sumu 10.000,- Eur s tým, že do daňového priznania uviedla sumu 11.500,- Eur a žalobkyňa obdržala z tohto titulu daňový bonus vo výške 493,35 Eur.

19. Svedka H. B. súd vypočul opakovane, pričom v prvotnej výpovedi svedok uvádzal, že pre žalovaného zapožičal finančné prostriedky v období rokov 2012 - 2013 spolu vo výške 15.000,- Eur, z ktorých mu žalovaný vrátil len časť finančných prostriedkov. Svedok vypovedal, že finančné prostriedky požičiaval opakovane pre žalovaného. Vo svojej druhej svedeckej výpovedi, ktorú učinil na pojednávaní konanom dňa 24.06.2025 zotrval na predchádzajúcej výpovedi a dodal, že pravidelne navštevoval žalobkyňu a žalovaného i v čase keď stavali rodinný dom. V tomto období žalobkyňa bola na materskej dovolenke a výstavbu žalovaný realizoval tak, ako mal finančné prostriedky. Zopakoval, že v rokoch 2012, 2013 mu požičiaval finančné prostriedky, ktoré medzičasom boli vrátené. Svedok sa tiež vyjadril k tomu, že pôžičky pre žalovaného vždy poskytoval v hotovosti na pracovisku svedka, neexistovali žiadne zmluvy o pôžičke. Boli priatelia a žalovaný pôžičku splatil a úplne vyrovnal asi pred tromi, štyrmi rokmi.

20. Svedok I. C. bol tiež opakovane v konaní vypočutý, pričom vo svojej prvotnej svedeckej výpovedi uviedol, že vzájomne viackrát si so žalovaným požičiavali finančné prostriedky a po rozvode manželstva žalovaný svedkovi dlhoval z titulu pôžičky 14.200,- Eur, čo bolo dôvodom preto, že najprv chceli spoločne so žalovaným založiť rodinný dom z dôvodu, že na dome viazla ťarcha v prospech banky, došlo k tomu, že rodinný dom žalovaný prepísal na svedka. Neskôr mu žalovaný vrátil všetky finančné prostriedky s tým, že svedok uviedol, že v časovom úseku od rokov 2008 do roku 2010 postupne poskytoval peniaze žalovanému spravidla v hotovosti priamo do ruky, neskôr uhradil za žalovaného sumu 9.130,- Eur bezhotovostným prevodom na účet banky, v ktorej čerpal žalovaný so svojou manželkou úver. Svedok tiež vypovedal, že so žalovaným spoločne podnikali, spoločne vyrastali, pochádzajú z jednej dediny, vzájomne si pomáhali. Uviedol tiež, že takto si pomáhali i v čase keď strany sporu stavali rodinný dom. Žalobkyňa, ktorá bola manželkou žalovaného bola v tom čase na materskej dovolenke. Z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov svedok žalovanému pomáhal. Svedok tiež vysvetlil, že zaplatil sumu 9.130,- Eur za žalovaného titulom úveru a následne došlo k spätnému prevodu nehnuteľností z osoby svedka na žalovaného potom ako žalovaný takýto dlh vo vzťah k svedkovi vyrovnal. Svedok vypovedal, že celkový dlh žalovaného z titulu pôžičky predstavoval sumu 14.209,130 Eur, avšak len sumu 9.130,- Eur svedok poskytol za žalovaného bezhotovostným prevodom. Ostatné pôžičky boli odovzdávané v hotovosti. Svedok sa tiež vyjadril, že finančné prostriedky, ktoré poskytoval žalovanému tento použil na výstavbu rodinného domu, čo odôvodňoval tiež tým, že manželka žalovaného v tomto období nepracovala.

21. V zmysle predložených listinných dôkazov je zrejmé, že už dňa 06.09.2013 stranám sporu (majiteľ účtu žalovaný) bol poskytnutý úver spoločnosťou Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a. s. vo výške 21.244,10 Eur (pred zavedením meny euro 640.000,- Sk), ktorý úver bol splatený jednorazovým vkladom v sume 9.129,32 Eur dňa 15.07.2013. Darovacia zmluva, ktorá bola uzatvorená dňa 22.10.2004 medzi darcom I. L. a obdarovaným (žalovaným) deklarovala, že predmet daru CKN parc. č. XXX záhrada o výmere 2269 m² zapísaná pre k. ú. E. bola bezodplatne darovaná v prospech žalovaného darcom. Predložené kolaudačné rozhodnutie E. E. pod číslom 2012/000056KR-1/2012 zo dňa 13.02.2012 deklaruje, že bolo povolené užívanie stavby rodinného domu v katastrálnom území E. nachádzajúceho sa na CKN parc. č. XXX/X pre žalovaného a súčasne prehlásenie E. E. zo dňa 22.05.2017 preukazuje, že takáto novostavba rodinného domu číslo súpisné 233 v k. ú. E. bola užívaná stranami sporu od roku 2010. Predložené výpisy LV č. XXX ku dňu 28.08.2013 preukázateľne deklarovali, že nehnuteľnosť v katastrálnom území E. zapísaná ako CKN parc. č. XXX/X záhrady o výmere 856 m², CKN parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvorja o výmere 116 m², CKN parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvorja o výmere 84 m² a tiež stavba rodinný dom číslo súpisné 233 nachádzajúca sa na CKN parc. č. XXX/X boli titulom kúpnej zmluvy, ktorá bola uzatvorená dňa 28.08.2013 a vklad ktorej bol povolený pod V 854/2013 prevedené na osobu kupujúceho I. C.. Po uzavretí takejto zmluvy následne darovacou zmluvou zo dňa 10.08.2016 došlo k spätnému prevodu vlastníckeho práva na osobu žalovaného, pričom vklad bol povolený v konaní V 985/2016. Z predloženej kúpnej a darovacej zmluvy, ktorá bola uzatvorená dňa 03.05.2010 súd mal zato, že žalovaný v postavení predávajúceho I. B. a I. B. ako kupujúci uzatvorili kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území E., zapísané na LV č. XXXX, a to za dohodnutú kúpnu cenu 27.000,- Eur, ktorá bola vyplatená žalovanému ako predávajúcemu v hotovosti z prostriedkov poskytnutých Slovenskou sporiteľňou, a. s.. Z predloženého účtu kupujúceho I. B. je zrejmé, že pre žalovaného uhradil 15.000,- Eur 09.06.2010, 4.500,- Eur 16.08.2010, 2.000,- Eur 04.05.2011, 3.500,- Eur 09.05.2011, pričom i písomným prehlásením I. B. deklaroval uhradenie sumy 15.000,- Eur v júni 2010, 4.500,- Eur v auguste 2010, 5.500,- Eur v máji 2011 a 2.000,- Eur splácal postupne v prospech žalovaného do sumy 27.000,- Eur v hotovosti.

22. Z predloženia ďalších listinných dôkazov, a to z kúpnej zmluvy zo dňa 19.05.2013 súd zistil, že táto bola uzatvorená medzi kupujúcim I. A. a predávajúcou R. J., predmetom ktorej bol predaj motorového vozidla značky Škoda Felicia červenej farby, rok výroby 1997 za kúpnu cenu 500,- Eur. Z predloženia ďalšej zmluvy, a to zmluvy o prevode vlastníctva bytu, ktorá bola uzatvorená dňa 28.02.2014 mal súd za preukázané, že predávajúci P. S. uzatvoril takúto zmluvu so žalobkyňou, predmetom ktorej bol predaj bytu číslo XX s príslušenstvom na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu číslo súpisné XXX nachádzajúceho sa na CKN parc. č. XXXX k. ú. D. za cenu 48.000,- Eur s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 6.000,- Eur bola uhradená žalobkyňou ako kupujúcou v hotovosti pri podpise zmluvy v prospech predávajúceho. Z predloženého listinného dôkazu, a to správa spoločnosti VOTUM centrum odškodnenia, a. s. mal súd za preukázané, že do dňa 01.10.2023 pre žalovaného bolo poskytnuté plnenie za odškodnenie v sume 22.990,44 Eur titulom bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia, nákladov na liečenie, ušlý zisk trvalých následkov, ako i úrazová renta. Z ďalšieho listinného dôkazu, a to prehlásenia I. I. zo dňa 08.09.2017 mal súd za preukázané, že žalovanému bola poskytnutá výplata vo výške 17.000,- Eur ako protihodnota za zničené motorové vozidlo. Z potvrdenia Wüstenrot poisťovňa, a. s. mal súd za to, že 29.12.2011 bolo poskytnuté plnenie vo výške 17.250,- Eur titulom trvalých následkov pre žalovaného a suma 239,- Eur z titulu hospitalizácie v zdravotníckom zariadení. Z ďalšieho listinného dôkazu, ktorý predložil v konaní žalovaný, a to Znalecký posudok číslo 34/2025 vypracovaný znalcom J. I. K., znalcom z odboru stavebníctvo zo dňa 31.08.2025 mal súd zato, že všeobecná hodnota stavby rodinného domu číslo súpisné 233 nachádzajúceho sa na CKN parc. č. XXX/X pre katastrálne územie E. je určená sumou 123.000,- Eur.

23. Súd vec právne posúdil:

Podľa § 143 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 148 ods. 1 OZ, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 149 ods. 1 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 149 ods. 2 OZ, ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vporiadali.

Podľa § 149 ods. 3 OZ, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Podľa § 150 OZ, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

24. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov rozhodnutím súdu musí subsumovať všetok majetok, ktorý v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 143 OZ patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ktorý existoval ku dňu zániku. Primárnym predpokladom na vyporiadanie BSM manželov je jeho zánik. Pod samotným vyporiadanim je nutné rozumieť nielen to kto z bývalých vlastníkov sa stane vlastníkom tej ktorej veci a kto vlastníctvo stráca, ale úplné komplexné riešenie majetkových vzťahov medzi bývalými manželmi, ktoré v sebe obsahuje nielen vyriešenie aktív, ale i dlhov a pohľadávok vzniknutých za trvania manželstva.

25. Z dokazovania, ktoré súd vykonal dospel k tomu, že predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú hnuiteľné veci tak ako boli označené žalobkyňou v samotnej žalobe, čo nerozporoval ani žalovaný so zostatkovými hodnotami, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, keďže žalobkyňa ani žalovaný tieto skutočnosti nerozporovali. Hnuiteľné veci po rozvoze manželstva užíval a mal v držbe žalovaný preto tieto hnuiteľné veci v zostatkových hodnotách (výrok rozsudku) súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného.

26. Spornou medzi stranami sporu bola otázka, či rodinný dom číslo súpisné 233 a príslušie pozemkové nehnuteľnosti patria do bezpodielového spoluvlastníctva, resp. nie. Žalovaný v konaní zdôrazňoval a tvrdil, že rodinný dom spolu s pozemkovými nehnuteľnosťami je jeho výlučným vlastníctvom s argumentáciou, že tieto nadobudol titulom darovania a výstavbu rodinného domu financoval výlučne z vlastných finančných prostriedkov.

Z dokazovania pre súd však vyplynulo, že i keď výlučne žalovaný bol evidovaný ako vlastník rodinného domu číslo súpisné 233, ktorý bol zapísaný na LV č. XXX (v minulosti), nič táto skutočnosť nemení na tom, že v rámci konania súd mal za preukázané, že získaný úver stranami sporu v čase trvania ich manželstva vo výške 21.245,- Eur z Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a. s. nebol použitý ako to v konaní tvrdil žalovaný výlučne na chod domácnosti, ale finančné prostriedky boli poskytnuté na výstavbu rodinného domu. Samotná zmluva o stavebnom sporení uvádza oboch manželov ako spoludlžníkov, pričom ani samotná okolnosť v konaní žalovaným preukazovaná, že on výlučne zo získaných finančných prostriedkov v čase trvania manželstva so žalobkyňou splácal takýto úver, nie je dôvodom preto, aby nehnuteľnosť nepatriala do masy BSM, pretože všetky príjmy nadobudnuté v čase trvania manželstva predstavujú majetok patriaci do režimu BSM. Súd dospel k záveru, že i stavba rodinný dom číslo súpisné 233 aktuálne zapísaná na LV č. XXXX patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

27. Z dokazovania pre súd vyplynula tiež skutočnosť, že pozemkové nehnuteľnosti CKN parc. .č XXX/ X o výmere 256 m² zastavané plochy a nádvoría, na ktorých sa nachádza stavba rodinného domu číslo súpisné 233, ako i nehnuteľnosti CKN parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere 116 m² a CKN parc. č. XXX/X záhrady o výmere 84 m² nadobudol žalovaný titulom darovacej zmluvy uzatvorenej dňa 22.10.2004 medzi darcom I. L. a žalovaným ako obdarovaným. Takéto skutočnosti má súd za preukázané nielen z listinných dôkazov, ale i zo svedeckej výpovede I. L., čestného prehlásenia a i keď žalobkyňa tvrdila, že za predmetné nehnuteľnosti bola poskytnutá pre darcu odplata v sume 97.000,- SK danú skutočnosť nepreukázala a preto súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že

pozemkové nehnuteľnosti nadobudnuté darom žalovaným nepatria do masy BSM, keďže boli získané sice v čase trvania manželstva, ale titulom darovania výlučne pre žalovaného.

28. Súd do majetku BSM nezahrnul ani poskytnuté plnenia výlučne pre žalovaného titulom bolestného a náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia z dôvodu, že takéto plnenie je viazané výlučne na osobu poškodeného (žalovaného). Keďže súd mal za preukázané, že titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v čase trvania manželstva bola poskytnutá pre žalovaného suma 40.479,44 Eur, uvedené nezahrnul do masy BSM, obdobne ani sumu 27.000,- Eur, ktorú získal žalovaný z dedičstva a predaja majetku získaného dedičstvom (rodičia). Keďže sa jednalo o finančné prostriedky nie malého rozsahu, o ktorých žalobkyňa tvrdila, že boli spotrebované na bežný chod domácnosti počas trvania manželstva strán sporu, dôkazná povinnosť v tomto smere zaťažovala žalobkyňu. Žalobkyňa však takéto skutkové tvrdenia žiadnymi dôkazmi nepreukázala, neuniesla dôkazné bremeno. Naopak žalovaný uviedol a i svedkovia v konaní vypočutí potvrdili, že finančné prostriedky boli investované do výstavby rodinného domu, pričom všetky finančné prostriedky žalovaný investoval do výstavby rodinného domu, a to až do obdobia roku 2010, kedy stavba bola neúplne dokončená a následne stranami sporu za účelom bývania i využívaná. V konaní bolo tiež za preukázané, že aj potom ako strany sporu obývali domovú nehnuteľnosť, t. j. aj po roku 2010, pokračovali v ďalších stavebných úpravách až do roku 2013 (terénne úpravy a podobne).

Z dokazovania súd preto uzavrel, že žalovaný vynaložil zo svojho majetku na majetok spoločný, a to práve v súvislosti s výstavbou rodinného domu sumu mu poskytnutú titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 40.479,44 Eur a tiež sumu 27.000,- Eur, ktorú získal titulom dedičstva po svojich rodičoch, resp. za odpredaj majetku získaného titulom dedičstva, čo v konečnom dôsledku zohľadnil pri samotnom vypořádaní.

29. Súd neakceptoval tvrdenia žalovaného o tom, že suma 14.200,- Eur má byť zohľadnená v rámci vypořádania BSM, nakoľko podľa tvrdení žalovaného, ako i vypočutých svedkov B. a C. táto suma mala byť poskytnutá titulom pôžičky výlučne pre žalovaného, ktorý takéto pôžičky z vlastných finančných prostriedkov i v roku 2016 podľa vyjadrenia svedka uhradil. Súd neuveril takýmto svedeckým výpovediam, nepovažoval ich za dôveryhodné, pokiaľ odkazovali na existenciu pôžičiek s tým, že tieto boli poskytované bez akýchkoľvek zmlúv, vyplácané opakovane a v hotovosti. Svedok B., ako i svedok C. sú blízkymi priateľmi žalovaného, i keď v minulosti svedok Forgáč bol priateľom i žalobkyne, manželky žalovaného, pravidelne sa navštevovali.

Súd považoval za preukázanú pôžičku vo výške 9.129,32 Eur, ktorú samotný svedok Forgáč plnil tak, že uhradil priamo bezhotovostným prevodom zvyšnú časť nesplateného úveru v prospech Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a. s., o čom bol predložený listinný dôkaz v konaní (výpis z účtu), ktorú pôžičku neskôr žalovaný uhradil z výlučných finančných prostriedkov patriacich do jeho vlastníctva, čo súd neskôr pri vypořádaní zohľadnil.

30. Súd do masy BSM zahrnul tiež zostatok na účte prevzatý žalobkyňou v sume 239,73 Eur a tiež sumu 6.000,- Eur, ktorú žalobkyňa použila na kúpu nehnuteľnosti, ktorú nadobudla titulom kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi ňou ako kupujúcou a predávajúcim P. S., ktorá kúpna zmluva bola uzatvorená dňa 28.02.2014, kedy v hotovosti poskytla žalobkyňa na úhradu časti kúpnej ceny sumu 6.000,- Eur. Súd sumu zahrnul do masy BSM s tým, že finančné prostriedky pochádzajú zo spoločných finančných prostriedkov strán sporu, i keď v konaní žalobkyňa uvádzala, že tieto finančné prostriedky získala od A. A., ktorý je jej strýkom a ktorý jej tieto finančné prostriedky poskytol titulom pôžičky. V konaní súd v rámci dokazovania vypočul A. A. ako svedka. Tento uviedol kedy a akým spôsobom nadobudol finančné prostriedky a vyjadroval sa k svojim osobným a majetkovým pomerom, pričom aktuálne podľa výpovede svedka jeho jediný príjem reprezentoval príjem z titulu opatrovníctva v čase kedy takéto pôžička mala byť poskytovaná žalobkyňi vo výške 250,- Eur a príjmom manželky titulom starobného dôchodku vo výške 300,- Eur. Svedok uviedol, že finančnú hotovosť 6.000,- Eur poskytol žalobkyňi nie bezhotovostne, ale cash, kedy takéto finančné prostriedky nemal umiestnené v peňažnom ústave, ale držal ich v hotovosti doma. Takáto výpoveď svedka, vzhľadom na osobné a majetkové pomery, ako i vzhľadom na absenciu akéhokoľvek dôkazu preukazujúceho zdroj poskytnutých finančných prostriedkov práve na strane svedka nevyznela vierohodne a preto súd napriek tomu, že svedok takéto skutkové tvrdenia uvádzal vyhodnotil ako nevieryhodnú. V tejto súvislosti súd prihliadol tiež na okolnosť, že samotná žalobkyňa nedisponovala finančnými prostriedkami v čase kedy poskytla zálohu na kúpnu cenu za nehnuteľnosť bezprostredne po rozvoje manželstva strán sporu. Z týchto dôvodov súd túto sumu vo výške 6.000,- Eur použitú žalobkyňou poňal do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

31. Súd nezapočítal sumu 500,- Eur na podiel žalobkyne pri vyporiadaní BSM tak ako to požadoval žalovaný, keďže mal zato, že žalobkyňa zapožičala I. A. (brat žalobkyne) sumu na zakúpenie motorového vozidla, ktorého bol vlastníkom, čo potvrdil sám vo svojej svedeckej výpovedi. Ďalej vyplynulo pre súd tiež to, že žalobkyni takáto suma ešte počas trvania manželstva bola vrátená a preto sa nejednalo o existujúcu pohľadávku ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva strán sporu.

32. Z predloženého znaleckého posudku žalovaným v konaní vyhotoveným znalcom J. I. K. číslo 34/2025 znalcom z odboru stavebníctva, ktorý bol vypracovaný dňa 31.08.2025 a zaslaný i strane žalobkyne mal súd zato, že všeobecná hodnota stavby, a to rodinného domu číslo súpisné XXX nachádzajúceho sa na pozemku CKN parc. č. 251/2 predstavuje všeobecnú hodnotu 123.000,- Eur. Žalovaná síce znalecký posudok predložený skôr v konaní spochybňovala, uvádzala neaktuálnu hodnotu nehnuteľnosti, avšak na dôkaz predložený žalovaným v konaní, a to znalecký posudok z roku 2025 žiadnym spôsobom nereagovala.

33. Z dokazovania potom súd ustálil a dospel k záveru, že do aktív masy BSM patria hnuiteľné veci ako sú označené vo výroku tohto rozsudku v zostatkovej celkovej hodnote 1.920,- Eur, nehnuteľný majetok, ktorý reprezentuje rodinný dom číslo súpisné 233 nachádzajúci sa na CKN parc. č. 251/2 zapísaný na LV č. XXXX pre k. ú. E. v hodnote 123.000,- Eur vklad vo výške 239,73 Eur ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva strán sporu nachádzajúci sa na bankovom účte, a suma 6.000,- Eur, ktorá bola poskytnutá žalobkyňou na úhradu zálohy kúpnej ceny nehnuteľnosti zmluvy uzavretej po právoplatnom rozvode manželstva strán sporu. Celkom aktíva podľa súdu predstavujú sumu 131.159,73 Eur.

34. Zo sumy 131.159,73 Eur súd odpočítal finančné prostriedky, ktoré vložil žalovaný zo svojho výlučného majetku do majetku BSM, a to titulom poskytnutej výplaty dedičstva, resp. predaja nehnuteľnosti získaných dedičstvom v sume 27.000,- Eur, poskytnutú výplatu titulom bolestného, náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia a škody v celkovej výške 40.479,44 Eur, sumu 9.129,32 Eur, ktorú uhradil ako pôžičku žalovaný z výlučných finančných prostriedkov pre osobu I. C., ktorý túto sumu uhradil bezhotovostne ako splátku dlhu vo vzťahu k spoločnosti Wüstenrot stavebná sporiteľňa. Súd tiež odpočítal sumu 2.000,- Eur v súvislosti s vybudovaním základovej dosky rodinného domu, pričom z dokazovania mal zato, že takúto sumu investoval z výlučných finančných prostriedkov získaných pred uzavretím manželstva žalovaný do spoločného majetku. Po odpočítaní sumy 78.608,76 Eur čistá hodnota bezpodielového spoluvlastníctva manželov predstavuje 52.550,97 Eur. Ideálny podiel, ktorý má dostať z majetku každý z manželov sa určuje tak, že uvedená suma čistého majetku patriaceho do BSM sa prerozdelená na polovicu, t. j. 1/2 z 52.550,97 Eur reprezentuje 26.275,48 Eur, od ktorej sumy súd odpočítal 239,73 Eur zostatok účtu prevzatý žalobkyňou a sumu 6.000,- Eur vynaloženú zo spoločného majetku na úhradu kúpnej ceny žalobkyňou po rozvode manželstva, t. j. rozhodol o povinnosti pre žalovaného zaplatiť žalobkyni na vyrovaní podielu sumu 20.035,76 Eur.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) s tým, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa odstavca 2 tohto ustanovenia, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Pri rozhodovaní o trovách konania v konaniach o vyporiadaní BSM je nutné vychádzať zo skutočnosti, že konanie je typickým príkladom konania „iudicium duplex“. Práve s prihliadnutím na charakter takéhoto konania i pri rozhodovaní o samotných trovách dochádza k určitým špecifikám, keďže rozhodnutie je v záujme oboch sporových strán, pričom ich úspešnosť nie je možné kategoricky posúdiť tak ako to je uvedené v § 255 ods. 1 CSP. Spravidla pri dodržaní základnej parity podielov každá zo strán znáša svoje náklady a nebude druhej strane uhrádzať nič. V prejednávanej veci medzi stranami sporu bol sporný obsah BSM a i keď súd v konečnom dôsledku vyporiadal a učil aj hodnotu samotnej masy BSM a vyporiadaval spoločne pasíva i aktíva, zohľadňoval námietky ako zo strany žalobkyne tak i žalovaného. Obom stranám sporu súd však v rámci samotného vyporiadania nezohľadnil viaceré skutkové tvrdenia z dôvodu ich nepreukázania, ktorými sa snažili strany sporu navýšiť, resp. znížiť podiel protistrany a preto v danej situácii nemožno jednoznačne konštatovať procesný úspech ktorejkoľvek zo

sporových strán a už vôbec nie mieru tohto úspechu a s odkazom na ustanovenie § 255 ods. 2 CSP je podľa názoru súdu na mieste rozhodnúť o náhrade trov konania tak ako to súd učinil, t. j. nepriznať trovy žiadnej zo strán sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).

Ak žalovaný z ospravedliteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie. Návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie môže žalovaný podať do 15-tich dní odo dňa, kedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel.